



V Bruseli 18. septembra 2020
(OR. en)

Medziinštitucionálny spis:
2018/0089(COD)

9592/20
ADD 1

CONSOM 118
MI 233
ENT 80
JUSTCIV 72
DENLEG 46
CODEC 628

POZNÁMKA K BODU I/A

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Výbor stálych predstaviteľov/Rada
Č. predch. dok.:	9059/20
Č. dok. Kom.:	7877/18 + ADD 1-5
Predmet:	SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o žalobách v zastúpení na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zrušení smernice 2009/22/ES – vyhlásenie Estónska

– Vyhlásenie Estónska –

Estónsko víta cieľ smernice o žalobách v zastúpení na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, ktorým je posilniť mechanizmus ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov na čoraz globalizovanejšom a digitalizovanejšom trhu.

Estónsko však vyjadruje poľutovanie nad tým, že táto sektorovo špecifická smernica oslabuje občianske právo procesné a autonómiu členských štátov tým, že zavádza niekoľko pravidiel, ktoré majú horizontálnu povahu a už existujú vo všetkých členských štátoch. Medzi takéto pravidlá patrí napríklad zásada „platí strana, ktorá prehrá spor“, *res judicata*, *lis pendens*, zamietnutie žaloby. Podľa nášho názoru má procesná autonómia veľkú hodnotu a pri tvorbe nástrojov občianskeho práva procesného by sa mala rešpektovať.

Estónsko je jedným z členských štátov, ktoré podporili názor, že únijný postup by sa mal vzťahovať na cezhraničné situácie, čo by členským štátom umožnilo vytvoriť si vlastné vnútroštátne systémy. Stále sa domnievame, že toto by bol správny prístup. Pravidlá Únie by sa mali zaviesť len v situáciách, keď členské štáty nemôžu problém vyriešiť samy. Podľa nášho názoru vytvorenie vnútroštátneho systému žalôb v zastúpení nie je takýmto problémom.

Pravidlá financovania vnútroštátnych oprávnených subjektov a ich preskúmania by mali byť v právomoci členského štátu. Pravidlá financovania v konečnom znení majú, žiaľ, horizontálnu povahu. Na tento účel by sme uprednostnili všeobecné smerovanie, ktoré sa týkalo len financovania cezhraničných oprávnených subjektov.

Veľmi nás znepokojuje skutočnosť, že v znení článku 7 ods. 1 sa nerozlišuje medzi vnútroštátnymi a cezhraničnými žalobami. Estónsko sa preto domnieva, že znenie nebráni výkladu, podľa ktorého vnútroštátne pravidlá členského štátu konajúceho orgánu môžu znemožniť oprávnenému subjektu iného členského štátu financovanému treťou stranou podať žalobu len na základe financovania treťou stranou bez toho, aby sa posúdil možný rozsah vplyvu financovateľov. To je výsledok, s ktorým nemôžeme súhlasiť. Takéto obmedzenie nie je v súlade s cieľmi smernice a malým členským štátom by neprimerane sťažilo a z finančného hľadiska skomplikovalo nájdenie iných cezhraničných oprávnených subjektov, ako sú verejné subjekty.

Estónsko zastáva názor, že určenie rozsahu pôsobnosti smernice týkajúcej sa spotrebiteľského práva prostredníctvom zoznamu 68 nástrojov vrátane smerníc aj nariadení je nejasné a veľmi ťažko uplatniteľné v praxi. Napríklad máme problém pochopiť, ako určiť rozsah pôsobnosti v prípade smernice, ktorou sa stanovuje minimálna harmonizácia a ktorá bola transponovaná do vnútroštátneho práva, ak vnútroštátne pravidlá idú nad rámec pravidiel uvedených v danej smernici.

Okrem toho sme sklamaní, že čas na transpozíciu a uplatňovanie smernice sa v porovnaní so všeobecným smerovaním podstatne skrátil. Lehoty nie sú dostatočné na to, aby malý členský štát, ako napríklad Estónsko, ktoré nemá zavedený systém žalôb v zastúpení, vytvoril tento zložitý systém.

Estónsko sa preto zdrží hlasovania o tejto smernici, pričom opätovne zdôrazňuje svoju podporu cieľu ochrany spotrebiteľa.
